

Un clixé consolador

«Té assumit que per molt bé que faci la seva feina, el principal ús d'Internet serà sempre veure porno?». Ho demana en una entrevista al *Diari de Girona* el periodista Albert Soler a Toni Iglésies, el director de Sies.tv, una televisió cultural gironina feta des d'Internet. Toni Iglésies respon que no només ho té assumit, sinó que és un fet demostrat. Que és un fet demostrat, potser és dir massa. Saber quina mena d'usos fan de la xarxa els internautes, demostrar quant de temps dediquen a cada cosa, no és una cosa que sigui fàcil. Es pot comptar el tant per cent de descàrregues que tenen a veure amb la pornografia? O quants milions d'euros mouen les empreses que es dediquen al porno a través d'Internet? Els interessats, o sigui la indústria del porno, asseguruen que les quantitats de diners que s'hi mouen, els kilobytes que s'hi pugen i baixen, les visites, són enormes. Però potser cal considerar que aquesta indústria té una provada tendència a mostrar les coses més grosses del que són. Sembla ser, més aviat i segons diuen els experts, que el pes de la pornografia a Internet és cada cop menor. Fenòmens com les xarxes socials, o els blocs mateixos, han canviat els usos de la xarxa, o en ampliar els usos de la xarxa han reduït el pes relatiu del porno, que segurament va tenir la seva edat d'or en la Internet estàtica de la segona meitat dels 90.

La-cuca-al-cau

Rastrear la xarxa de les nostres comarques per trobar les catacumbes on s'amaguen els blocs gironins més llibertins és una tasca decebedora. Els gironins han delegat també la tasca d'omplir la xarxa de continguts llibertins a professionals estrangers. Hi ha qui ho troba alarmant: «Algun dia», diuen, «no caldrà que siguem una excepció fent recopilacions de webs eròtics en català i buscant eines perquè ens puguem sentir normals a casa nostra». Són la gent de *La cuca al cau* (<http://la-cuca-al-cau.blogspot.com>), un bloc eròtic *amateur* nascut a Salt que, des de 2006, amb la constància i la força que dona sentir-se al servei d'una causa justa, omple la xarxa de continguts eròtics en la llengua de Torras i Bages.

DUIXANS

Es podria dir que com més coses es poden fer a la xarxa, i cada dia n'hi fem més, menys pes hi té la pornografia. Una anàlisi del correu brossa que rebem assenyalava que ens arriben 10 vegades més correus relacionats amb la salut que no pas de relacionats amb la pornografia, i el doble amb fórmules infal·libles per guanyar calé fàcil. Alguns atribueixen aquest fet a un procés de maduresa de la xarxa. Es refereixen a l'antiga web 1.0 com a l'adolescència d'Internet, l'època de tenir amagades revistes pornogràfiques a la tauleta de nit. En la maduresa, no és pas que desaparegui el sexe, però ha de trobar un lloc entre les factures per pagar, els maldecaps de la feina i les criatures que corren amunt i avall i que no hi ha manera que vagin a dormir. Per tant, reprement la pregunta del *DdG*, sembla que és ben bé al contrari de com ho planteja el periodista: com més bé faci en Toni Iglésies la seva feina més contribuirà a mantenir el to moral del país. En qualsevol cas, el que és indiscutible és que això que Internet existeix per al porno, ni que sigui com a lloc comú, ha arrelat. *Avenue Q*, un musical d'èxit de Broadway, ja va fixar el tòpic per a la cultura popular en una cançó que du per títol i que té per tornada, precisament, *The internet is for porn*. El clixé funciona, i funciona sobretot perquè alleuja la gravetat amb la qual sovint els mitjans parlen de la xarxa: revolució social, tecnologies de la informació, democràcia 2.0, teletreball... No res: sexe. Roda el món i torna al Born. Per més canvis que hi hagi, els humans estem fets de la mateixa vella pasta.